

Planbureau voor de Leefomgeving

WERKZEKERHEID NA WERKLOOSHEID: DE ROL VAN DE ARBEIDSMARKTREGIO

Notitie

**Anet Weterings (PBL), Marten Middeldorp (RUG)
en Martijn van den Berge (PBL)**

8 februari 2019

PBL

Werkzekerheid na werkloosheid: de rol van de arbeidsmarktregio

Het vinden van een nieuwe baan betekent niet voor elke voormalig WW-ontvanger een zorgeloos vervolg van de loopbaan, zo blijkt uit een eerdere notitie van het PBL (Weterings et al. 2018). Ruim 40 procent heeft namelijk moeite om in de vijf jaar na de werkhervatting het werk te behouden; zij hebben dus een beperkte werkzekerheid. De mate waarin voormalig werklozen hiermee worstelen, verschilt per arbeidsmarktregio. In deze notitie verkennen we nader wat de oorzaak is van die regionale verschillen.

Net als in de vorige notitie onderscheiden we drie typen loopbaanvervolgen van voormalig werklozen die binnen een jaar weer een baan hebben gevonden: *stabiel-vast*, *stabiel-flex* en *instabiel-flex*. De voormalig werklozen die het eerste pad volgen (42 procent) zijn in de vijf jaar nadat ze opnieuw werk hebben gevonden bijna continu aan het werk, hoofdzakelijk in een vast dienstverband voor meer dan 20 uur per week. Deze groep heeft de hoogste werkzekerheid¹: ze hebben bijna altijd werk en het vaste dienstverband biedt meer zekerheid over het behoud van werk in de toekomst. Ook de voormalig werklozen die het stabiel-flexpad doorlopen (15 procent), hebben bijna alle maanden werk, maar dan hoofdzakelijk in een of meer banen met een flexibel contract, een vast dienstverband voor minder dan 20 uur per week of als zzp'er.² Omdat zij vaak een tijdelijk contract hebben, is hun werkzekerheid lager dan die van de voormalig werklozen die het eerste pad volgen. De groep die het instabiel-flexpad doorloopt (43 procent) heeft meerdere kortdurende banen, vaak afgewisseld met periodes van werkloosheid. Een aanzienlijk deel wordt zelfs langdurig werkloos. Deze voormalig werklozen hebben de laagste werkzekerheid.

Het aandeel voormalig werklozen met een beperkte werkzekerheid is vooral groot in meer perifere arbeidsmarktregio's, zoals de drie noordelijke provincies, Zuid-Limburg en Zeeland (zie Weterings et al. 2018). Naast ongunstige regionale omstandigheden, zoals een hoge werkloosheid, kan dit ook komen doordat in die regio's meer groepen wonen die moeite hebben met het veroveren van een stabiele positie op de arbeidsmarkt. Voor een beleid dat beoogt de werkzekerheid onder voormalig werklozen te vergroten, is het van belang nader inzicht te hebben in de bovengenoemde oorzaken. Is een beleid gericht op specifieke groepen voldoende of kan het verbeteren van regionale omstandigheden hier ook aan bijdragen?

In deze notitie rafelen we daarom deze twee mogelijke oorzaken nader uiteen en beantwoorden we de volgende vragen: in hoeverre wordt de kans dat voormalig werklozen een van de

---

¹ Werkzekerheid is de zekerheid om aan werk te komen en te blijven, maar niet noodzakelijkerwijs bij dezelfde werkgever (Wilthagen & Tros 2004). Voor een beter begrip zet Dekker (2016) werkzekerheid af tegen baan-zekerheid. Baanzekerheid gaat over het behoud van het huidige dienstverband, terwijl werkzekerheid gaat over het behoud van werk gedurende de loopbaan. Dat kan via één baan, maar ook via een of meer opeenvolgende banen. Wel overlappen baan- en werkzekerheid enigszins, want een baan met een contract voor onbepaalde tijd biedt nog altijd de hoogste mate van werkzekerheid.

² Hoewel we het tweede en derde pad stabiel- of instabiel-flex noemen, rekenen we ook een vast dienstverband voor minder dan 20 uur per week tot flexibel werk. Daarmee wijken we af van de definitie van flexibele banen die in de meeste andere Nederlandse studies wordt gehanteerd (bijvoorbeeld Bolhaar et al. 2016). Wel is de definitie uit deze notitie in lijn met die van 'niet-standaardwerk' in de internationale literatuur, waarin deeltijd-werk hier ook toe wordt gerekend vanwege de beperktere mogelijkheden tot ontwikkeling die dit werk biedt (Kalleberg 2000). Bovendien zijn veel werknemers met een baan voor weinig uren in de week niet goed in staat in hun eigen onderhoud te voorzien. De grens van 20 uur per week is internationaal gezien laag, maar in Nederland wordt relatief vaak in deeltijd gewerkt, waardoor deze grens beter aansluit bij de Nederlandse context. Overigens heeft slechts 1,6 procent van alle geselecteerde voormalig werklozen in een van de eerste 60 maanden na het hervatten van hun loopbaan een vast dienstverband voor minder dan 20 uur per week. Dit aandeel is iets hoger in het stabiel-flexpad (3,4 procent) en in het instabiel-flexpad (1,8 procent), maar nog altijd aanzienlijk lager dan bijvoorbeeld het aandeel zzp'ers dat een van beide paden volgt (respectievelijk 28 en 6 procent).

drie typen loopbanen doorloopt beïnvloed door persoonskenmerken en in hoeverre door omstandigheden in de arbeidsmarktregio? En welke regionale omstandigheden spelen een rol? In het kader 'De data en aanpak' beschrijven we welke voormalig werklozen zijn onderzocht en hoe het effect is gemeten van de persoonskenmerken en regionale arbeidsmarktomsomstandigheden op de mate van werkzekerheid. In een volgende notitie gaan we specifiek in op de beleidsvraag.

De data en aanpak

Geselecteerde voormalig werklozen

Dit onderzoek is gebaseerd op de registerbestanden van het CBS met informatie over de arbeidsmarktpositie, baan- en persoonskenmerken van alle inwoners van Nederland. Uit deze bestanden zijn eerst alle personen van 25 tot en met 55 jaar geselecteerd die in een van de maanden van 2007 tot en met 2009 afhankelijk werden van een WW-uitkering als hoofdbron van inkomen én die binnen 12 maanden weer werk als werknemer of zelfstandige hebben gevonden.³ Voor deze studie zijn alleen de personen geselecteerd van wie het opleidingsniveau bekend is⁴, de arbeidsmarktpositie tot vijf jaar na de werkherleving kan worden gevolgd en die voorafgaand aan de instroom in de WW minimaal één jaar dezelfde baan met een contract van minimaal 20 uur per week hebben gehad. De geselecteerde WW-instromers hadden dus een substantiële baan en niet al bij voorbaat een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Dit is van belang, omdat we ook willen onderzoeken hoe de arbeidsmarktpositie voor de werkloosheid van invloed is op het loopbaanvervolg daarna.

Met de selectie van WW-instromers die binnen een jaar weer werk vinden, sluiten we aan bij de grens die Eurostat hanteert voor het onderscheid tussen kort- en langdurig werklozen. Terwijl kortdurende werkloosheid wordt gezien als een overgangsfase tussen twee banen, heeft langdurige werkloosheid veel grotere gevolgen voor het loopbaanvervolg (De Graaf-Zijl et al. 2015). Dit kan ook resulteren in grote verschillen in de kans op werkzekerheid tijdens het loopbaanvervolg. Bijna 36 procent van alle geselecteerde WW-instromers vond geen baan binnen een jaar.⁵

Tot slot laten we alle personen buiten beschouwing die voor de instroom in de WW werkzaam waren via een uitzendbureau (14 procent) of die zijn verhuisd over een afstand van meer dan 50 kilometer tussen de maand waarin ze werkloos zijn geworden en die waarin ze weer werk hadden gevonden (0,7 procent).⁶ We onderzoeken onder andere of de eerder opgedane werkervaring van invloed is op de arbeidsmarktkansen van voormalig werklozen (zie hierna). Die eerder opgedane werkervaring wordt gemeten op basis van de sector waarin iemand vóór werkloosheid werkzaam was. Voor degenen die werkten via

---

³ De tijd tussen de instroom in de WW en het vinden van een nieuwe baan is niet per se gelijk aan het aantal maanden dat iemand een WW-uitkering ontvangt. De WW-duur is afhankelijk van het aantal jaren werken voor de instroom in de WW en is daarmee geen goede indicator voor de werkloosheidsduur. In dit onderzoek beschouwen we iedereen als werkloos zolang de maandelijkse hoofdbron van inkomen geen 'werknemer' of 'zelfstandige' is geworden, dus ook degenen voor wie de hoofdbron van inkomen tussentijds is veranderd van een WW-uitkering naar bijstand of inactief.

⁴ In Nederland wordt het opleidingsniveau niet standaard voor iedereen geregistreerd. Via het combineren van verschillende bestanden stelt het CBS een register samen met daarin voor een zo groot mogelijk deel van de Nederlandse bevolking het hoogst behaalde en gevolgde opleidingsniveau. Dit bestand heeft inmiddels een zeer hoge dekkingsgraad. Wel is het opleidingsniveau iets vaker bekend voor jongeren dan voor ouderen. Van de geselecteerde groep voormalig werklozen is de opleiding niet bekend voor 28 procent van de 25-35-jarigen, 35 procent van de 35-45-jarigen en 40 procent van de 45-55-jarigen. Hoewel dit kan leiden tot een vertekening in de resultaten, is toch besloten de voormalig werklozen waarvoor dit niet bekend is buiten beschouwing te laten, omdat het opleidingsniveau van grote invloed is op de kansen op de arbeidsmarkt.

⁵ In deze notitie staan de regionale verschillen in de kans op werkzekerheid van *voormalig* werklozen centraal. Uit een eerdere PBL-studie bleek al dat ook de kans dat werklozen nieuw werk vinden regionaal verschilt (zie PBL 2016). Van de hier geselecteerde groep WW-instromers hebben degenen die in de periferie wonen een bijna 3 procent kleinere kans op het vinden van een baan binnen één jaar na de instroom in de WW dan de WW-instromers uit de Randstad. Ook de WW-instromers in de grootstedelijke agglomeraties hebben een grotere kans op langdurige werkloosheid dan degenen die in de niet-stedelijke gemeenten wonen (2 procent verschil in kans). Bij het bepalen van deze verschillen is rekening gehouden met zowel persoonskenmerken als de arbeidsmarktpositie voor de instroom in de WW.

⁶ Als we iedereen die in de gehele onderzoeksperiode is verhuisd over een afstand van meer dan 50 kilometer buiten beschouwing laten, dan zijn de in deze notitie beschreven verschillen in kansen op werkzekerheid tussen de regio's en de effecten van de regionale kenmerken daarop iets groter. De richting en significantie van de effecten veranderen niet.

een uitzendbureau, is niet bekend in welke sector zij hun werkzaamheden uitvoerden. En voor degenen die over grote afstand verhuizen, veranderen de regionale omstandigheden. In totaal zijn bijna 41.000 personen geselecteerd.

Aansluiting werkervaring op regionale werkgelegenheid

Gedurende hun loopbaan ontwikkelen mensen specifieke kennis en vaardigheden die niet in elke sector van nut zijn. De eerdere werkervaring beïnvloedt daarom in welke sectoren iemand na werkloosheid – zonder omscholing – weer een baan kan vinden en daarmee de kansen op de arbeidsmarkt. We hebben op basis van daadwerkelijke van-werk-naar-werk-transities in de jaren 2001 tot en met 2008 per sector gemeten in welke andere sectoren werknemers veelal aan de slag gaan. Vervolgens is voor elke gemeente en per sector berekend hoeveel banen in de sectoren, die in de vorige stap zijn vastgesteld, bereikbaar zijn binnen een acceptabele woon-werkreistijd vanaf de woongemeente. Het percentage mensen dat bereid is een baan te accepteren, daalt bij een toenemende reistijd tussen woon- en werk-gemeente (Ponds et al. 2013). Daarom gebruiken we een zogenoemde reistijdvervalcurve voor het berekenen van het aantal bereikbare potentiële banen: de banen die zich op 15 minuten reizen van de woongemeente bevinden, worden allemaal meegeteld. Vervolgens daalt het aandeel banen dat meetelt met elke 15 minuten extra reistijd (respectievelijk 71, 38, 18, 10 en 5 procent) tot uiteindelijk 0 procent bij een reistijd van meer dan 90 minuten.

Schatting van het effect van de regio en regionale kenmerken

Met behulp van multinomiale logistische regressieanalyse is onderzocht welke regionale en persoonskenmerken van invloed zijn op de kans dat voormalig werklozen een van de drie carrièrepaden doorlopen. Daarbij gaan we uit van de situatie in de maand waarop ze werkloos werden. Voor een goede vergelijking van de effecten van die kenmerken zijn de resultaten weergegeven als marginale effecten. Bij categorische en dummy-variabelen laten de marginale effecten zien hoeveel groter of kleiner de kans is ten opzichte van de referentiecategorie, en bij continue variabelen is het marginale effect de verandering in de kans bij een stijging van één eenheid van deze variabele. De marginale effecten zijn berekend door voor elke voormalig werkloze telkens de waarde van een variabele te veranderen, terwijl de andere variabelen constant worden gehouden ('average marginal effect').

Regionale omstandigheden of verschillen in persoonskenmerken?

In deze paragraaf meten we eerst hoeveel groter de kans is dat voormalig werklozen die in een bepaalde regio wonen een van de drie typen loopbanen volgen. Vervolgens meten we dit nogmaals, maar houden we ook rekening met andere kenmerken die van invloed zijn op hun kansen op de arbeidsmarkt. Het gaat om zowel persoonskenmerken, zoals opleidingsniveau, migratieachtergrond en geslacht, als kenmerken van de arbeidsmarktpositie voor de instroom in de WW, zoals eerdere werkloosheidservaringen, het loon van de laatste baan en de sector waarin iemand werkzaam was. Zo isoleren we als het ware het effect van de omstandigheden in de arbeidsmarktregio en bekijken we in hoeverre de kans van twee vergelijkbare personen verschilt omdat ze op een andere plek wonen.

We hanteren twee regionale indelingen: 1) de grootstedelijke agglomeraties en de niet-stedelijke gemeenten en 2) de Randstad, de intermediaire zone en de periferie (zie bijlage 1 voor een weergave op de kaart). In het kader 'Waarom twee regionale indelingen?' lichten we dit verder toe.

Waarom twee regionale indelingen?

In de grootstedelijke agglomeraties zijn meer banen dan daarbuiten. Dit verschil is in de afgelopen decennia nog verder toegenomen door een verschuiving van de werkgelegenheid van de industrie naar de diensten (PBL 2016). Door het grotere aantal banen in de steden hebben daar wonende werklozen in principe meer kans om (weer) werk te vinden. Als ze vervolgens hun baan weer kwijtraken of zelf besluiten op zoek te gaan naar ander werk, zijn er in steden meer alternatieven. Bovendien kunnen werklozen in steden dankzij het grotere aantal banen daar ook eerder een baan vinden die beter aansluit bij hun

specifieke kennis en vaardigheden (Duranton & Puga 2004). Zo'n betere kwalitatieve match vergroot de kans dat zij werk kunnen behouden, bijvoorbeeld omdat ze een vast dienstverband krijgen.

Door te reizen kunnen werklozen echter ook werk vinden buiten de grootstedelijke agglomeratie waar ze wonen. Het is dus niet alleen van belang of ze al dan niet in een grootstedelijke agglomeratie wonen, maar ook hoeveel banen er zijn in gemeenten die zich op een acceptabele woon-werkreistijd van de woonregio bevinden (Van Ham et al. 2001). In de Randstad liggen meerdere grootstedelijke agglomeraties op relatief korte afstand van elkaar. Hierdoor is het aantal bereikbare banen vanuit de gemeenten in dat deel van Nederland groter dan elders. In de periferie zijn de verschillen veel groter vanwege het beperktere aantal grootstedelijke agglomeraties en de grotere afstanden tussen die steden. Bovendien is de regionaal-economische groei in (delen van) de periferie lager dan in de Randstad, waardoor er beperktere kansen op de arbeidsmarkt zijn. De intermediaire zone neemt een tussenpositie in: er zijn meer banen bereikbaar dan in de periferie, maar niet zoveel als in de Randstad.

Figuur 1 laat zien hoe de kans op het doorlopen van een van de drie loopbaantypen verschilt tussen voormalig werklozen uit de verschillende regio's. We beschrijven eerst de regionale verschillen als we geen rekening houden met de eventuele ongelijke verdeling van bepaalde groepen voormalig werklozen over de regio's ('niet gecontroleerd controle' in figuur 1).

Ondanks het grotere aantal banen in de grootstedelijke agglomeraties (zie het voorgaande kader) hebben de voormalig werklozen die daar wonen een iets kleinere kans op een meer werkzeker vervolg van hun loopbaan dan voormalig werklozen uit de niet-stedelijke gemeenten. De kans dat voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties het stabiel-vastpad volgen, is bijna 1,5 procent kleiner. In plaats daarvan doorlopen zij juist vaker het minst werkzekere loopbaanvervolg, het instabiel-flexpad. De kans dat voormalig werklozen het stabiel-flexpad volgen, hangt niet samen met het wel of niet wonen in de grootstedelijke agglomeraties (het verschil is niet statistisch significant, zie tabel B2.1 in bijlage 2).

Naast het verschil tussen het al dan niet wonen in een grootstedelijke agglomeratie, maakt het ook uit of een voormalig werkloze in de Randstad of in de periferie woont.⁷ In vergelijking met voormalig werklozen uit de Randstad hebben degenen die in de periferie wonen een bijna 6 procent kleinere kans op het doorlopen van het pad met de hoogste werkzekerheid, het stabiel-vastpad. De voormalig werklozen uit de periferie doorlopen eerder het instabiel-flexpad. De kansen van de voormalig werklozen uit de intermediaire zone zijn vergelijkbaar met die van de voormalig werklozen uit de Randstad.

De regionale verschillen in de kans op een meer of minder werkzekere hervatting van de loopbaan hangen deels samen met een ongelijke verdeling van kwetsbare groepen over de regio's, zo blijkt uit figuur 1. Het effect van het wonen in de grootstedelijke agglomeraties en in de intermediaire zone en de periferie verandert namelijk als we rekening houden met de persoonskenmerken en de eerdere arbeidsmarktsituatie van de voormalig werklozen ('gecontroleerd' in figuur 1). In tabel B2.2 van bijlage 2 staat een overzicht van de kenmerken waarvoor is gecontroleerd en de omvang van het effect van die kenmerken op de kans dat voormalig werklozen een van de drie paden doorlopen.

Het verschil in kansen tussen de voormalig werklozen die in de periferie wonen en degenen uit de Randstad wordt kleiner. Ook het verschil in kans op het minst werkzekere loopbaanvervolg – het instabiel-flexpad – tussen de voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties en de niet-stedelijke gemeenten neemt iets af. Dat betekent dat zowel in de

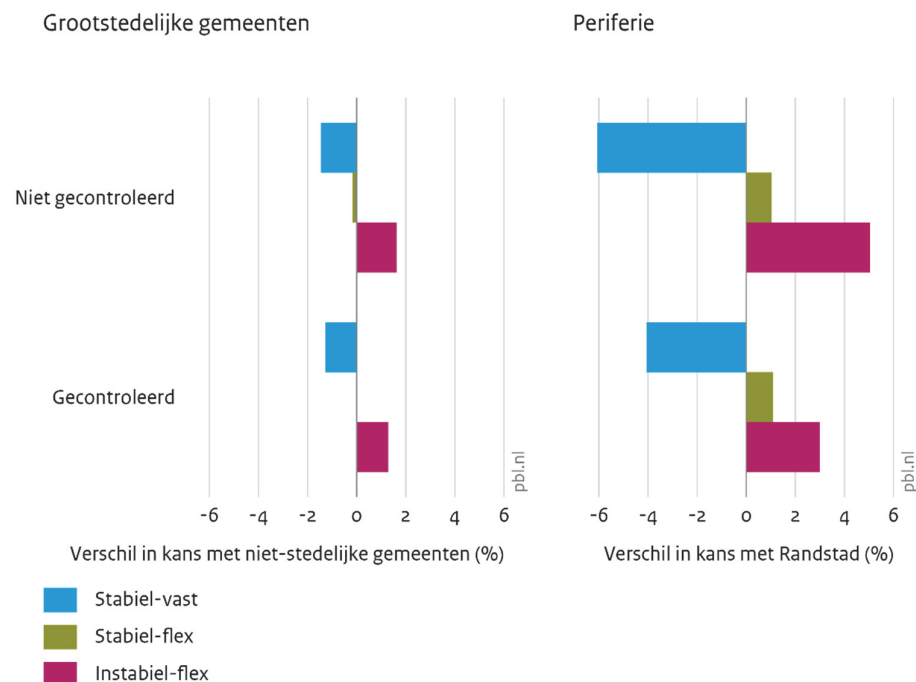
---

⁷ De effecten van de twee regionale indelingen worden in één model gemeten. Dat betekent dat we het effect van het wonen in de Randstad meten boven op het effect van het wonen in een grootstedelijke agglomeratie of niet, en omgekeerd. Het gaat dus om cumulatieve effecten: de kans dat voormalig werklozen die in een van de grootstedelijke agglomeraties in de periferie wonen het instabiel-flexpad volgen, is bijna 6,5 procent (1,5 plus 4,9 procent) groter dan die van de voormalig werklozen uit een niet-stedelijke gemeente in de Randstad.

periferie als in de grootstedelijke agglomeraties meer voormalig werklozen wonen die – ongeacht hun woonplek – een kleinere kans hebben op een werkzeker vervolg van de loopbaan. Wel zijn dit in de periferie andere groepen dan in de grootstedelijke agglomeraties.

Figuur 1

Regionale verschillen in kans op een van de drie typen loopbanen

Bron: CBS 2018, bewerking PBL

In vergelijking met de Randstad wonen in de periferie weinig voormalig werklozen met een hoog opleidingsniveau. Van de degenen met een masteropleiding of hoger woont 60 procent in de Randstad en slechts 17 procent in de periferie, tegenover 43 procent in de Randstad en 30 procent in de periferie van alle voormalig werklozen. Voormalig werklozen met dit opleidingsniveau hebben een 17 procent kleinere kans op het doorlopen van het minst werkzeker pad dan voormalig werklozen met alleen primair onderwijs (zie tabel B2.2). De voormalig werklozen met een lager opleidingsniveau wonen gelijkmatiger verdeeld over de drie landsdelen dan de hoogst opgeleiden, maar het aandeel voormalig werklozen met een opleiding op mbo-niveau 2 is wel relatief hoog in de periferie (35 procent).

Daarnaast hadden de voormalig werklozen in de periferie een gemiddeld lager betaalde baan voordat ze werkloos werden dan degenen uit de Randstad. Het gemiddelde uurloon van de voormalig werklozen in de periferie is iets meer dan 17 euro, tegenover ruim 20 euro voor de werklozen in de Randstad. Ook dit vergroot de kans op een minder werkzeker vervolg van de loopbaan na werkloosheid (zie tabel B2.2).

In de grootstedelijke agglomeraties wonen relatief veel voormalig werklozen met een niet-westerse migratieachtergrond: ruim 65 procent woont in de grootstedelijke agglomeraties, tegenover 47 procent van alle voormalig werklozen. Deze groep heeft een ruim 7 procent grotere kans op het doorlopen van het instabiël-flexpad dan voormalig werklozen zonder migratieachtergrond (zie tabel B2.2). Bovendien hebben zij ook vaker een laag opleidingsniveau (bijna 37 procent heeft hoogstens een opleiding op mbo-niveau 2, tegenover 23

procent van alle voormalig werklozen) en zijn ze vaker minimaal één maand werkloos geweest voor hun instroom in de WW tussen 2007 en 2009 (bijna 65 procent, tegenover 48 procent van alle voormalig werklozen). Al die kenmerken samen betekenen dat deze groep een aanzienlijk grotere kans heeft op het doorlopen van het instabiel-flexpad. De kleinere kans op werkzekerheid van voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties weerspiegelen dus deels de kleinere kansen van deze groep.

Tegelijkertijd wonen er in de grootstedelijke agglomeraties ook groepen voormalig werklozen met een grotere kans op het doorlopen van het meest werkzekere pad, het stabiel-vastpad. De hoogst opgeleide voormalig werklozen wonen niet alleen vaker in de Randstad, maar ook in de grootstedelijke agglomeraties (ruim 66 procent, tegenover 47 procent van alle voormalig werklozen). Ook zijn de voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties gemiddeld jonger; slechts 39 procent van de voormalig werklozen ouder dan 45 jaar woont in de grootstedelijke agglomeraties. De voormalig werklozen boven de 50 jaar hebben juist een veel grotere kans op het doorlopen van het minst werkzekere pad: de kans dat zij het instabiel-flexpad volgen is bijna 12 procent groter dan die van de voormalig werklozen tussen de 25 en 30 jaar (zie tabel B2.2).

De meeste persoonskenmerken en kenmerken van de eerdere werksituatie hebben een grotere invloed op de kans op een meer of minder werkzeker vervolg van de loopbaan dan de omstandigheden in de arbeidsmarktregio, zo blijkt uit tabel B2.2. Met iets meer dan 1 procent verschil in kansen is het effect van het al dan niet wonen in de grootstedelijke agglomeraties kleiner dan dat van bijna alle andere kenmerken van voormalig werklozen. Het grotere verschil in kansen tussen de voormalig werklozen uit de periferie en de Randstad wordt door een aantal persoonskenmerken overtroffen. Zo is het effect van het hoogste opleidingsniveau (master of hoger) op de kans op het volgen van het instabiel-flexpad maar liefst vijf keer groter (17 procent tegenover 3 procent). Ook leeftijd heeft een veel groter effect op de kans op een meer of minder werkzeker loopbaanvervolg dan het wonen in de periferie, net als het al eerder meer dan 12 maanden werkloos of flexwerker te zijn geweest. Het effect van het geslacht, de huishoudenssituatie en het hebben van thuiswonende kinderen is qua omvang vergelijkbaar of kleiner dan dat van het wonen in de periferie.

Samengevat, kunnen we concluderen dat regionale verschillen in de kans op een werkzeker vervolg van de loopbaan niet alleen worden veroorzaakt door een ongelijke verdeling van kwetsbare groepen voormalig werklozen over de verschillende regio's. Hoewel persoonskenmerken zoals een niet-westerse migratieachtergrond, opleidingsniveau, leeftijd en eerdere werkloosheidservaringen een grotere invloed op die kans hebben, zijn ook de regionale omstandigheden van invloed. Twee voormalig werklozen met vergelijkbare persoonskenmerken en dezelfde eerdere werksituatie die in de Randstad en de periferie wonen, hebben dus niet dezelfde kans op een werkzeker vervolg van de loopbaan.⁸

Welke regionale omstandigheden beïnvloeden de werkzekerheid?

Diverse regionale omstandigheden kunnen het vervolg van de loopbaan beïnvloeden. In deze notitie onderzoeken we er vier: de rol van algemene regionaal-economische omstandigheden (economische groei en werkloosheid), het aantal bereikbare banen en de mate waarin de kennis en vaardigheden van de voormalig werklozen aansluiten op de regionale werkgelegenheid.

---

⁸ In deze analyse vergelijken we niet letterlijk personen met dezelfde kenmerken uit verschillende regio's. We corrigeren namelijk alleen voor de effecten van de regio die voortkomen uit verschillen in persoonskenmerken van voormalig werklozen in de regio's. Als we echter een zogenaamde matchinganalyse uitvoeren waarbij personen die in de periferie of in de grootstedelijke agglomeraties wonen worden gekoppeld aan personen uit de rest van het land met dezelfde persoonskenmerken, veranderen de resultaten amper voor de drie landsdelen. Het verschil in kansen tussen de voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties en de niet-stedelijke gemeenten wordt iets kleiner (0,1 procent) en het niveau van statistische significantie daalt van $p < 0,05$ naar $p < 0,10$.

Als de vraag naar producten en diensten toeneemt, vangen werkgevers dit vaak op door meer tijdelijke werknemers aan te nemen. Tegelijkertijd biedt een grotere vraag naar arbeid werknemers een sterkere onderhandelingspositie, waardoor de kans toeneemt dat zij een vaste aanstelling krijgen (Hoekstra et al. 2016). De kans op zowel het vinden als op het behouden van werk neemt dus toe. Daarom verwachten we dat voormalig werklozen een grotere kans hebben op een meer werkzeker vervolg van de loopbaan als zij in regio's wonen waar het economisch voor de wind gaat (een hogere jaarlijkse groei van het bruto regionaal product en een lagere werkloosheid).

Als er meer banen vanuit de woongemeente bereikbaar zijn, dan heeft een voormalig werkloze meer opties om werk te vinden, bijvoorbeeld nadat het contract van de nieuwe baan weer afloopt. Ook is dan de kans op een betere kwalitatieve match tussen werknemer en werkgever groter. De kans om passend werk te vinden, hangt echter ook af van de mate waarin de eerder opgedane werkervaring aansluit op de behoeften van werkgevers in de regio. Bij een beperkte aansluiting is het nog altijd lastig om een passende baan te vinden, zelfs als er veel banen bereikbaar zijn vanuit de woongemeente. Daarom verwachten we dat de kans op een werkzeker vervolg van de loopbaan wordt vergroot door zowel een groter aantal bereikbare banen als een groter aandeel banen dat aansluit bij de eerdere werkervaring.

De effecten van de verschillende regionale omstandigheden op de kansen van voormalig werklozen zijn weergegeven in figuur 2. De effecten van het aandeel geschikte banen dat bereikbaar is vanuit de woongemeente worden niet getoond, omdat dit geen statistisch significant effect heeft op de kans op het doorlopen van een van de drie paden (zie tabel B2.3 in bijlage 2). De aansluiting van de eerdere werkervaring (gemeten op basis van de sector waarin hun laatste baan was) bij de regionale werkgelegenheid is dus voor deze groep geselecteerde werklozen niet van invloed op de kans op werkzekerheid in het loopbaanvervolg.

De andere drie regionale kenmerken zijn niet allemaal in dezelfde eenheid gemeten. Om hun effecten onderling toch te kunnen vergelijken, is voor elk kenmerk berekend hoe de kans op een bepaald loopbaanvervolg zou veranderen als een vergelijkbare persoon zou verhuizen van een regio waar de economische groei, het aandeel werklozen en het aantal bereikbare banen onder het nationale gemiddelde liggen naar een regio waar deze bovengemiddeld zijn.⁹

Het effect van algemene economische omstandigheden in de regio op de kans op een meer of minder werkzeker vervolg van de loopbaan is beperkt, zo blijkt uit figuur 2. Als de jaarlijkse economische groei in de regio toeneemt, dan neemt de kans op het volgen van het meest werkzekere loopbaanvervolg, het stabiel-vastpad, weliswaar iets toe, maar het effect is klein (1 procent toename).¹⁰ De kans op het doorlopen van het stabiel-flexpad, dat ook relatief veel werkzekerheid biedt, neemt juist iets af (0,5 procent). De kans dat een voormalig werkloze het instabiel-flexpad doorloopt, hangt niet samen met regionale verschillen in economische groei. Deze kans hangt wel samen met de mate van regionale werkloosheid in de

---

⁹ We gaan daarbij uit van een verandering in de regionale kenmerken van de waarde die hoort bij het 25^e percentiel (bovengrens van het onderste kwart van de verdeling) naar het 75^e percentiel (ondergrens van bovenste kwart). We houden die grenzen aan, omdat dit een duidelijke verandering is zonder dat het om uitzonderlijk hoge of lage waarden gaat, zoals het geval zou zijn bij een verandering van het minimum naar het maximum. De jaarlijkse brp-groei stijgt dan van 0,16 naar 0,24 (gemiddeld 0,20), het aandeel werkloosheid stijgt dan van 3,7 naar 4,6 procent (gemiddeld 4,2 procent), en het totale aantal bereikbare banen stijgt van bijna 420.000 naar bijna 1.350.000 (gemiddeld ruim 880.000).

¹⁰ We meten de jaarlijks economische groei en werkloosheid op COROP-niveau, omdat er geen gegevens op gemeenteniveau beschikbaar zijn. Van alle regionale schaalniveaus (provincie, COROP, gemeente) waarop deze informatie beschikbaar is, benadert de COROP-indeling het beste de functionele arbeidsmarktregio's.

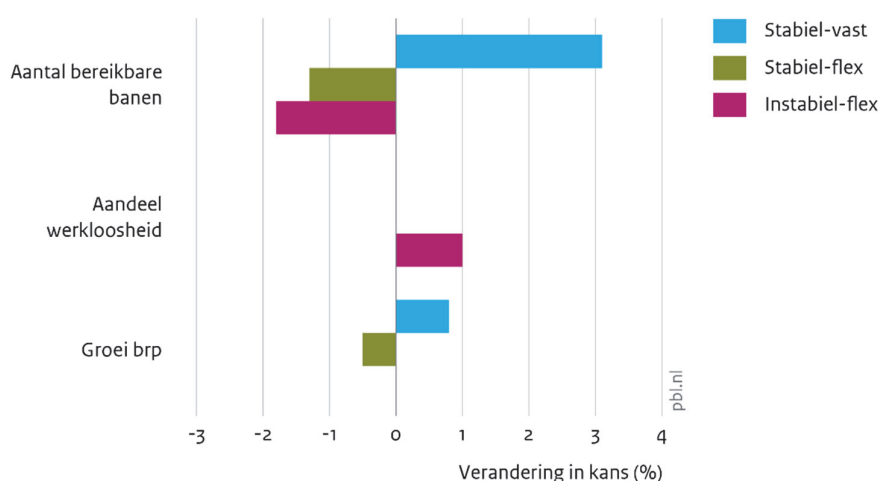

regio: als de werkloosheid in de regio stijgt, is er een 1 procent grotere kans dat een voormalig werkloze het instabiel-flexpad doorloopt.

Een toename van het aantal vanuit de woongemeente bereikbare banen vergroot de kans van voormalig werklozen op een werkzeker vervolg van de loopbaan. De kans op het stabiel-vastpad neemt dan met ruim 3 procent toe, terwijl de kans op beide paden met flexibel werk of banen voor weinig uren in de week wat afneemt, op het minst werkzeker pad, het instabiel-flexpad, sterker dan op het stabiel-flexpad.

Figuur 2

Effecten van regionale kenmerken op kans op een van de drie typen loopbanen

Bron: CBS 2018, bewerking PBL

In figuur 2 is bij het bepalen van het belang van het aantal bereikbare banen het aantal andere personen dat ook op zoek kan zijn naar werk in de regio buiten beschouwing gelaten. In regio's met veel banen is vaak ook meer concurrentie om de beschikbare banen in de regio.

Als we wel rekening houden met deze concurrentie, dan wordt het verschil in de kans op werkzekerheid tussen voormalig werklozen die al dan niet in een gemeente wonen van waaruit veel banen bereikbaar zijn, inderdaad kleiner. We hebben dit onderzocht door het aantal bereikbare banen in elke gemeente te corrigeren voor het aantal potentiële werknemers dat die banen ook kan bereiken vanuit hun woongemeente. Bij een vergelijkbare toename van het aantal bereikbare banen als is gebruikt voor de berekeningen van figuur 2, daalt de grotere kans op het doorlopen van een stabiel-vastpad dan van ruim 3 procent naar iets minder dan 2 procent. Ook heeft een voormalig werkloze dan niet langer een 2 procent kleinere kans op het doorlopen van het instabiel-flexpad, maar een 1 procent kleinere kans. De kans op het doorlopen van het stabiel-flexpad verandert van iets meer dan -1 procent naar iets minder dan -1 procent.

Conclusie

De kans op een meer of minder werkzeker vervolg van de loopbaan hangt af van waar een voormalig werkloze woont. Voormalig werklozen die in de periferie of in de grootstedelijke agglomeraties wonen hebben een grotere kans op een beperkte werkzekerheid dan voormalig werklozen uit de rest van het land. Wel is het verschil in de kans op werkzekerheid tussen de voormalig werklozen uit de grootstedelijke agglomeraties en de niet-stedelijke gemeenten

veel kleiner dan het verschil tussen voormalig werklozen uit de periferie en de Randstad. Voor een deel komen deze verschillen doordat in de periferie meer voormalig werklozen wonen met een minder sterke positie op de arbeidsmarkt, zoals laagopgeleiden en vijftigplussers. Echter, ook door de regionale omstandigheden in de periferie hebben voormalig werklozen daar minder kans op werkzekerheid.

Hoewel regionaal-economische omstandigheden, zoals een hogere werkloosheid en lagere economische groei, wel enig effect hebben, lijkt vooral het beperktere aantal vanuit de woongemeente bereikbare banen in de periferie de kansen van voormalig werklozen uit die regio te beïnvloeden. Zelfs als we rekening houden met de grotere concurrentie op de arbeidsmarkt op de plekken waar meer banen zijn, hebben voormalig werklozen uit die regio's een grotere kans op werkzekerheid.

Uit deze notitie blijkt dat de aansluiting van de voor de werkloosheid opgedane werkervaring bij de regionale werkgelegenheid geen invloed heeft op de kans op werkzekerheid. Het type banen dat bereikbaar is, lijkt dus niet van belang te zijn, als er maar veel banen bereikbaar zijn. Maar mogelijk onderschatten we het belang van de aansluiting van iemands vaardigheden bij de regionale werkgelegenheid. Met de beschikbare data kan alleen worden bepaald in welke sector de voormalig werklozen werkzaam waren vlak voordat zij werkloos werden. Zeker personen met een flexibele baan wisselen per definitie vaak van baan, waardoor de laatste baan mogelijk geen goed beeld geeft van iemands werkervaring. Daarnaast worden iemands vaardigheden vooral bepaald door het beroep (Kambourov & Manovskii 2009) of nog specifiek de taken die iemand binnen dat beroep uitoefent (Gathmann & Schönberg 2010), en minder door de sector.

Naast deze notitie verschijnt ook nog een notitie met een vergelijkbare analyse voor de invloed van de arbeidsmarktregio op de werkzekerheid van starters op de arbeidsmarkt. In een volgende notitie gaan we in op de betekenis van deze resultaten voor het beleid gericht op het vergroten van de werkzekerheid in het algemeen, en specifiek voor voormalig werklozen en starters op de arbeidsmarkt. In hoeverre kunnen de beschreven regionale verschillen worden beïnvloed door beleid?

Literatuur

Bolhaar, J., A. Brouwers & B. Scheer (2016), *De flexibele schil van de Nederlandse arbeidsmarkt: Een analyse op basis van microdata*, Den Haag: CBP.

Dekker, R. (2016), 'Werkzekerheid: wat is het?', in: T. Wilthagen & R. Peijen (red.), *Samenwerken aan werkzekerheid*, NBBU, pp. 23-31.

Duranton, G. & D. Puga (2004), 'Micro-foundations of urban agglomeration economies', in: J.V. Henderson & J.-F. Thisse (eds.), *Handbook of regional and urban economics*, volume 4, Elsevier, pp. 2063-2117.

Gathmann, C. & U. Schönberg (2010), How general is human capital?: A task-based approach. *Journal of Labor Economics*, 28(1), pp. 1-50.

Van Ham, M., Hooimeijer, P. & C.H. Mulder (2001), Urban form and job access: disparate realities in the Randstad. *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 92, pp. 231-246.

Kambourov, G. & I. Manovskii (2009), Occupational specificity of human capital. *International Economic Review*, 50(1), pp. 63-115.

PBL (2016), *De verdeelde triomf*, Den Haag: PBL Planbureau voor de Leefomgeving.

Ponds, R., G. Marlet & C. Woerkens (2013), *Atlas van kansen voor Zuid-Limburg en haar grensregio's*, Utrecht: Atlas voor Gemeenten.

Weterings, A., M. Middeldorp & M. van den Berge (2018), *Regionale verschillen in carrièreverloop na de WW*, Den Haag: PBL Planbureau voor de Leefomgeving.

Wilthagen, T. & F. Tros (2004), The concept of 'flexicurity': a new approach to regulating employment and labour markets. *Transfer: European Review of Labour and Research*, 10(2), pp. 166-186.

Contact: Anet Weterings: anet.weterings@pbl.nl

Bijlage 1

Figuur B1

Regionale indeling

Bron: PBL

Bijlage 2

De resultaten in tabellen B.2.1, B2.2, B2.3 en B2.4 zijn weergegeven als marginale effecten (kolom 'dy/dx'), zodat het effect van een regio- of persoonskenmerk op de kans op het doorlopen van het ene pad direct kan worden vergeleken met dat voor de andere twee paden. De marginale effecten in de drie tabellen zijn berekend door voor elke voormalig werkloze telkens de waarde van een variabele te veranderen, terwijl de andere variabelen constant worden gehouden ('average marginal effect', ook wel 'dy/dx'). Bij categoriale en dummy-variabelen (zoals de arbeidsmarktregio) laten de marginale effecten zien hoeveel groter of kleiner de kans is ten opzichte van de referentiecategorie en bij continue variabelen (zoals de regionale kenmerken) is het marginale effect de verandering in de kans bij een stijging van één eenheid van deze variabele. Zo is bijvoorbeeld het marginale effect van het wonen in een grootstedelijke agglomeratie op de kans op het doorlopen van het stabiel-vastpad -0,013 (zie tabel B2.2). Dit betekent dat voor een voormalig werkloze die daar woont de kans op het stabiel-vastpad gemiddeld 1,3 procent lager is dan voor een voormalig werkloze uit een niet-stedelijke gemeente. Dit is het gemiddelde verschil, want de voormalig werklozen uit de grootstedelijke gemeenten (en daarbuiten) hebben heel verschillende persoonskenmerken die ook weer van invloed zijn op hun kansen op het stabiel-vastpad. De basiskans op het doorlopen van de drie paden is gelijk aan het percentage voormalig werklozen dat dit pad daadwerkelijk volgt: 42 procent voor stabiel-vast, 15 procent voor stabiel-flex en 43 procent voor instabiel-flex. De kans voor een specifieke voormalig werkloze op het doorlopen van een van de paden is te berekenen door de marginale effecten van al zijn of haar regio- en persoonskenmerken op te tellen.

Tabel B2.1 Marginale effecten van de regio- en persoonskenmerken op de kans op het doorlopen van een van de drie loopbanen

	Stabiel-vast		stabiel-flex		instabiel-flex	
	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.
Arbeidsmarktregio						
Randstad	Ref.		Ref.		Ref.	
Intermediaire zone	-0,012*	0,007	0,002	0,005	0,011	0,008
Periferie	-0,059***	0,008	0,01**	0,005	0,049***	0,009
Grootstedelijke agglomeraties	-0,014**	0,007	-0,002	0,004	0,015**	0,007
Niet-stedelijke gemeenten	Ref.		Ref.		Ref.	
Aantal observaties				40.491		
Wald Chi ²				1.003***		
Log likelihood				-40.843		

dy/dx = average marginal effect; s.f. = standaardfout.

*** P < 0,01; ** P < 0,05; * P < 0,10; Ref. = referentiecategorie

Tabel B2.2 Marginale effecten van de regio- en persoonskenmerken op de kans op het doorlopen van een van de drie loopbanen

	Stabiel-vast		stabiel-flex		instabiel-flex	
	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.
Arbeidsmarktregio						
Randstad	Ref.		Ref.		Ref.	
Intermediaire zone	-0.013**	0.006	0.004	0.004	0.009	0.006
Periferie	-0.046***	0.007	0.017***	0.005	0.029***	0.007

Grootstedelijke agglomeraties	-0.013**	0.006	0.002	0.004	0.012**	0.005
Niet-stedelijke gemeenten	Ref.		Ref.		Ref.	
<i>Persoonskenmerken</i>						
25-30 jaar	Ref.		Ref.		Ref.	
30-35 jaar	-0.027***	0.007	0.008	0.006	0.019***	0.007
35-40 jaar	-0.044***	0.008	0.009	0.006	0.035***	0.007
40-45 jaar	-0.056***	0.009	0.008	0.007	0.048***	0.008
45-50 jaar	-0.068***	0.009	0.002	0.007	0.066***	0.008
50-55 jaar	-0.109***	0.010	-0.008	0.008	0.117***	0.011
<i>Opleidingsniveau</i>						
Primair	Ref.		Ref.		Ref.	
Secundair – laag	0.024	0.015	0.013	0.012	-0.036**	0.014
Secundair – hoog	0.068***	0.016	0.000	0.012	-0.068***	0.015
Bachelor	0.124***	0.018	-0.004	0.013	-0.120***	0.017
Master of hoger	0.137***	0.019	0.032**	0.015	-0.169***	0.019
<i>Opleidingsrichting</i>						
Generiek	Ref.		Ref.		Ref.	
Leraren	-0.035**	0.016	-0.011	0.011	0.047***	0.015
Sociale wetensch./communicatie	-0.09***	0.010	0.013	0.009	0.077***	0.011
Economie/administratie	-0.005	0.008	-0.012*	0.006	0.0160**	0.007
Juridisch/bestuurlijk	0.004	0.015	-0.034***	0.012	0.0300**	0.014
Wis/natuurkunde en informatica	-0.009	0.018	0.015	0.016	-0.005	0.015
Techniek	-0.019*	0.010	0.014**	0.007	0.005	0.008
Agrarisch en milieu	-0.05**	0.020	-0.009	0.016	0.060***	0.02
Gezondheid	-0.017*	0.009	-0.004	0.007	0.021**	0.009
Vrije tijd/logistiek	-0.021**	0.010	-0.007	0.008	0.028***	0.01
<i>Huishoudenssituatie</i>						
Alleenstaand	Ref.		Ref.		Ref.	
Partner zonder werk	0.005	0.007	0.011**	0.005	-0.016**	0.007
Partner met werk	0.037***	0.006	0.027***	0.004	-0.063***	0.006
Overig	0.020*	0.011	-0.010	0.008	-0.010	0.012
Thuiswonende kinderen	0.013**	0.006	0.017***	0.004	-0.029***	0.006
Vrouw	-0.034***	0.007	-0.004	0.004	0.038***	0.007
<i>Migratieachtergrond</i>						
Geen	Ref.		Ref.		Ref.	
Westers	-0.006	0.01	-0.015	0.009	0.021***	0.007
Niet-westers	-0.041***	0.01	-0.032***	0.008	0.073***	0.008
<i>Eerdere werkloosheid</i>						
Nooit	Ref.		Ref.		Ref.	
1-11 maanden	-0.054***	0.006	-0.027***	0.004	0.081***	0.005
12 maanden of meer	-0.112***	0.007	-0.031***	0.005	0.144***	0.007
Uurloon eerdere baan (ln)	0.109***	0.008	0.020***	0.006	-0.129***	0.008
Eerder flexibele baan	-0.046***	0.005	-0.014***	0.004	0.061***	0.005
Zoektijd (ln)	-0.111***	0.004	0.066***	0.003	0.045***	0.004
Cohort 2007	Ref.		Ref.		Ref.	
Cohort 2008	-0.037***	0.007	0.017***	0.005	0.020***	0.006

Cohort 2009	-0.037***	0.006	0.045***	0.004	-0.008	0.006
Aantal observaties	40.483					
Wald Chi ²	8.672***					
Log Pseudolikhoud	-39.078					

dy/dx = average marginal effect; s.f. = standaardfout; in alle modellen is ook gecontroleerd voor de sector waarin iemand werkzaam was voor instroom in de WW (19 categorieën).

*** P < 0,01; ** P < 0,05; * P < 0,10; Ref. = referentiecategorie

Tabel B2.3 Marginale effecten van de regio- en persoonskenmerken op de kans op het doorlopen van een van de drie loopbanen

	Stabiël-vast		stabiël-flex		instabiël-flex	
	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.
Regionale kenmerken						
Bereikbare banen (ln)	0,026***	0,004	-0,011***	0,003	-0,016***	0,004
Aandeel banen passend bij eerdere werker- varing	0,088	0,130	-0,194*	0,099	0,106	0,106
Werkloosheidspercentage	-0,010*	0,005	-0,002	0,003	0,011**	0,005
Groei brp	0,105***	0,040	-0,07**	0,029	-0,036	0,043
Persoonskenmerken						
25-30 jaar	Ref.		Ref.		Ref.	
30-35 jaar	-0,027***	0,007	0,008	0,006	0,019***	0,007
35-40 jaar	-0,043***	0,008	0,009	0,006	0,035***	0,007
40-45 jaar	-0,055***	0,009	0,008	0,007	0,048***	0,008
45-50 jaar	-0,067***	0,009	0,001	0,007	0,066***	0,008
50-55 jaar	-0,108***	0,010	-0,008	0,008	0,116***	0,011
Opleidingsniveau						
Primair	Ref.		Ref.		Ref.	
Secundair – laag	0,024	0,015	0,012	0,012	-0,037**	0,014
Secundair – hoog	0,068***	0,016	0,000	0,012	-0,067***	0,015
Bachelor	0,122***	0,018	-0,003	0,013	-0,118***	0,017
Master of hoger	0,134***	0,019	0,033**	0,015	-0,167***	0,019
Opleidingsrichting						
Generiek	Ref.		Ref.		Ref.	
Leraren	-0,034**	0,016	-0,011	0,011	0,045***	0,015
Sociale wetensch./communicatie	-0,090***	0,010	0,013	0,009	0,077***	0,011
Economie/administratie	-0,004	0,008	-0,012*	0,006	0,016**	0,007
Juridisch/bestuurlijk	0,005	0,015	-0,033***	0,012	0,028*	0,014
Wis/natuurkunde en informatica	-0,008	0,018	0,014	0,016	-0,006	0,015
Techniek	-0,018*	0,010	0,014*	0,007	0,005	0,008
Agrarisch en milieu	-0,050**	0,020	-0,009	0,016	0,059***	0,020
Gezondheid	-0,017*	0,009	-0,004	0,007	0,021**	0,009
Vrije tijd/logistiek	-0,020**	0,010	-0,007	0,008	0,027***	0,010
Huishoudenssituatie						
Alleenstaand	Ref.		Ref.		Ref.	
Partner zonder werk	0,006	0,007	0,011**	0,005	-0,017**	0,007
Partner met werk	0,038***	0,006	0,026***	0,004	-0,064***	0,006
Overig	0,022**	0,011	-0,011	0,008	-0,011	0,012

Thuiswonende kinderen	0,013**	0,006	0,016***	0,004	-0,030***	0,006
Vrouw	-0,034***	0,007	-0,004	0,004	0,038***	0,007
<i>Migratieachtergrond</i>						
Geen	Ref.		Ref.		Ref.	
Westers	-0,006	0,01	-0,016	0,009	0,021***	0,007
Niet-westers	-0,042***	0,01	-0,031***	0,008	0,073***	0,008
<i>Eerdere werkloosheid</i>						
Nooit	Ref.		Ref.		Ref.	
1-11 maanden	-0,054***	0,006	-0,028***	0,004	0,081***	0,005
12 maanden of meer	-0,112***	0,007	-0,031***	0,005	0,143***	0,007
Uurloon eerdere baan (ln)	0,109***	0,008	0,019***	0,006	-0,129***	0,008
Eerder flexibele baan	-0,047***	0,005	-0,014***	0,004	0,061***	0,005
Zoektijd (ln)	-0,111***	0,004	0,066***	0,003	0,045***	0,004
Cohort 2007	Ref.		Ref.		Ref.	
Cohort 2008	-0,045***	0,008	0,018***	0,005	0,027***	0,006
Cohort 2009	-0,039***	0,006	0,049***	0,004	-0,009	0,006
Aantal observaties	40.483					
Wald Chi ²	9.354***					
Log Pseudolikhoud	-39.075					

dy/dx = average marginal effect; s.f. = standaardfout; in alle modellen is ook gecontroleerd voor de sector waarin iemand werkzaam was voor instroom in de WW (19 categorieën).

*** P < 0,01; ** P < 0,05; * P < 0,10; Ref. = referentiecategorie

Tabel B2.4 Marginale effecten van de regio- en persoonskenmerken op de kans op het doorlopen van een van de drie loopbanen

	Stabiel-vast		stabiel-flex		instabiel-flex	
	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.	dy/dx	s.f.
<i>Regionale kenmerken</i>						
Bereikbare banen gecontroleerd voor concurrentie (ln)	0,042***	0,009	-0,017**	0,007	-0,025***	0,009
Aandeel banen passend bij eerdere werkervaring	0,061	0,131	-0,184*	0,100	0,123	0,106
Werkloosheidspercentage	-0,014***	0,005	0,000	0,003	0,014***	0,005
Groei brp	0,082*	0,048	-0,059**	0,029	-0,023	0,047
<i>Persoonskenmerken</i>						
25-30 jaar	Ref.		Ref.		Ref.	
30-35 jaar	-0,027***	0,007	0,008	0,006	0,019***	0,007
35-40 jaar	-0,043***	0,008	0,009	0,006	0,035***	0,007
40-45 jaar	-0,055***	0,009	0,008	0,007	0,048***	0,008
45-50 jaar	-0,067***	0,008	0,001	0,007	0,066***	0,008
50-55 jaar	-0,108***	0,010	-0,008	0,008	0,116***	0,011
<i>Opleidingsniveau</i>						
Primair	Ref.		Ref.		Ref.	
Secundair – laag	0,024	0,015	0,012	0,012	-0,037**	0,014
Secundair – hoog	0,067***	0,016	0,000	0,012	-0,067***	0,015
Bachelor	0,121***	0,018	-0,003	0,013	-0,118***	0,017

Master of hoger	0,134***	0,019	0,033**	0,015	-0,167***	0,019
<i>Opleidingsrichting</i>						
Generiek	Ref.		Ref.		Ref.	
Leraren	-0,035**	0,016	-0,011	0,011	0,046***	0,015
Sociale wetensch./communicatie	-0,090***	0,01	0,013	0,009	0,077***	0,011
Economie/administratie	-0,005	0,008	-0,011*	0,006	0,016**	0,007
Juridisch/bestuurlijk	0,004	0,015	-0,033***	0,012	0,029**	0,014
Wis/natuurkunde en informatica	-0,008	0,018	0,014	0,016	-0,006	0,014
Techniek	-0,020**	0,01	0,014**	0,007	0,006	0,008
Agrarisch en milieu	-0,052***	0,02	-0,008	0,016	0,060***	0,02
Gezondheid	-0,018*	0,009	-0,003	0,007	0,021**	0,009
Vrije tijd/logistiek	-0,021**	0,01	-0,007	0,008	0,027***	0,01
<i>Huishoudenssituatie</i>						
Alleenstaand	Ref.		Ref.		Ref.	
Partner zonder werk	0,004	0,007	0,012**	0,005	-0,016**	0,007
Partner met werk	0,037***	0,006	0,026***	0,004	-0,063***	0,006
Overig	0,021*	0,011	-0,010	0,008	-0,011	0,012
Thuiswonende kinderen	0,013**	0,006	0,017***	0,004	-0,030***	0,006
Vrouw	-0,033***	0,007	-0,004	0,004	0,037***	0,007
<i>Migratieachtergrond</i>						
Geen	Ref.		Ref.		Ref.	
Westers	-0,004	0,01	-0,016*	0,009	0,020***	0,007
Niet-westers	-0,037***	0,01	-0,032***	0,008	0,070***	0,008
<i>Eerdere werkloosheid</i>						
Nooit	Ref.		Ref.		Ref.	
1-11 maanden	-0,053***	0,006	-0,028***	0,004	0,081***	0,005
12 maanden of meer	-0,112***	0,007	-0,031***	0,005	0,143***	0,007
Uurloon eerdere baan (ln)	0,113***	0,008	0,018***	0,006	-0,131***	0,008
Eerder flexibele baan	-0,047***	0,005	-0,014***	0,004	0,061***	0,005
Zoektijd (ln)	-0,111***	0,004	0,066***	0,003	0,045***	0,004
Cohort 2007	Ref.		Ref.		Ref.	
Cohort 2008	-0,046***	0,008	0,018***	0,005	0,028***	0,007
Cohort 2009	-0,037***	0,006	0,048***	0,004	-0,010*	0,006
Aantal observaties			40.483			
Wald Chi ²			9.564***			
Log Pseudolikelihood			-39.086			

dy/dx = average marginal effect; s.f. = standaardfout; in alle modellen is ook gecontroleerd voor de sector waarin iemand werkzaam was voor instroom in de WW (19 categorieën).

*** P < 0,01; ** P < 0,05; * P < 0,10; Ref. = referentiecategorie